

E do roku 44 n.e.

Zwiastowanie w Lyddzie, Joppie i Cezarei, na Cyprze i w Antiochii. Piotr opuszcza Jerozolimę.
> *Dzieje Apostolskie 9,32-12,25*

Apostoł Piotr udaje się do Lyddy **5** i Joppy **6**. By uwiarygodnić jego kazanie, Bóg dokonuje przez niego wiele cudów: w ten sposób wielu dochodzi do wiary w Chrystusa.

Podczas gdy Piotr przebywa w domu Szymona grabarza w Joppie, rzymski centurion Korneliusz posyła po niego, by przyszedł do Cezarei **7**. Piotr, będąc uprzedzony o tym widzeniem, udaje się w drogę. W ten sposób ewangelia dociera do pogan – a oni ją przyjmują.

Chrześcijanie z Jerozolimy z powodu swojej wiary są coraz bardziej prześladowani. Wielu z nich musi uciekać z miasta i tym samym ewangelia dociera do Fenicji **9**, na Cypr **11**, do Antiochii **12** w Syrii – w pierwszym rządzie do mieszkających tam Żydów. Jednak w Antiochii nawraca się również wielu pogan.

Dowiadując się o tym, wierzący z Jerozolimy posyłają do Antiochii Barnabę. Razem z Pawłem przez rok przebywają w tym mieście. To właśnie tu po raz pierwszy nazwano uczniów „chrześcijanami” (chryścianami).

W Jerozolimie natomiast wzmaga się prześladowanie chrześcijan: apostoł Jakub (brat Jana) zostaje stracony przez króla Heroda, a Piotr uwięziony; jednak Bóg cudownie go uwalnia. Następnie opuszcza Jerozolimę.

F rok 46-49 n.e.

Pierwsza podróż misyjna Pawła
> *Dzieje Apostolskie 13,1-14,28*

Rozpoczynając od Antiochii **12**, Barnaba i Paweł odwiedzają najpierw Cypr **11** – region, z którego pochodził Barnaba, następnie udają się do południowych regionów Azji Mniejszej. Podróżują przez miasto: Antiochię Pizydyjską **18** – skąd zostali wypędzeni przez Żydów – Ikonium **16**, Listrę **20** i Derbe **15**. W drodze powrotnej wracają do tych miast, by umocnić we wierze mieszkających tam chrześcijan. Z Atalii **23** płyną z powrotem do Antiochii (w Syrii) **12**.

G rok 50 n.e.

Jerozolima. Wyjaśnienie sporu.
> *Dzieje Apostolskie 15,1-35*

W związku z powstałym sporem dotyczącym przestrzegania zakonu przez chrześcijan z pogan zgromadzeni w Jerozolimie apostołowie i starsi postanowili, iż chrześcijanie ci są zwolnieni z przestrzegania żydowskiego zakonu. Jednak muszą powstrzymać się od tego, co do tej pory było zabronione, tzn.

nierządu, składania ofiar bożkom, od tego, co zadławione i od krwi.

H rok 51-54 n.e.

Druga podróż misyjna Pawła
> *Dzieje Apostolskie 15,36-18,22*

Paweł i Syłas odwiedzają po kolei te miejscowości Azji Mniejszej, w których Paweł wcześniej głosił ewangelię, podczas gdy Barnaba udaje się na Cypr **11**. Paweł i Syłas odwiedzają więc Derbe **15** i Listrę **20**. Stamtąd podróżują do Troady **26**, gdzie Paweł, mając widzenie jest wezwany do Macedonii **27**. W Filipi **28** przebywają kilka dni. Tutaj zatrzymują się u sprzedawczyni purpury, która dla misjonarzy otwiera swój dom, a dla Jezusa Chrystusa swe serce. Przechodząc przez wiele miast, m.in. Tesalonikę **29** i Bereę **30**, docierają do Aten **31** a stamtąd do Koryntu **32**.

Apostoł Paweł przebywał w Koryncie półtora roku, pracując jako wytwórca namiotów i głosząc ewangelię: najpierw w synagodze, a później w prywatnym mieszkaniu. Następnie Paweł i Syłas płyną do Efezu **25**, a stamtąd do Cezarei **7**; odwiedzają zbor w Jerozolimie i wracają do Antiochii leżącej w Syrii **12**.

I rok 54-58 n.e.

Trzecia podróż misyjna Pawła
> *Dzieje Apostolskie 18,23-21,15*

Trzecia podróż misyjna apostoła Pawła przebiegała podobnie jak druga. Apostoł przemierzał Galację **19** i Frygię **22** i dotarł ponownie do miasta Efez **25**. Tam przebywał trzy lata, głosząc i nauczając. Następnie wyruszył ponownie przez Macedonię **27** i Achają **33** – pokrzepiając mieszkających tam chrześcijan – do Jerozolimy.

J rok 58 n.e.

Jerozolima. Aresztowanie Pawła.
> *Dzieje Apostolskie 21,17-23,35*

Pomimo wcześniejszych ostrzeżeń apostoł Paweł nie dał się uprosić, by nie udawał się do Jerozolimy na coroczny dzień Zielonych Świąt (Pięćdziesiątnicy). Przybywszy tam, zdał najpierw relację współpracującym z nim chrześcijanom o Bożym działaniu wśród narodów pogańskich. Następnie udał się do świątyni, gdzie został rozpoznany przez Żydów z Azji Mniejszej. Jego pojawienie się wywołało zamieszki i niechybnie doprowadziłoby do jego śmierci, gdyby rzymski dowódca oddziału nie przyszedł mu z pomocą. Chwilę później pozwolono Pawłowi przemówić do zebranego tłumu. Podczas swej przemowy Paweł wskazał, że to Bóg postawił go do pogan, co jeszcze bardziej rozsierdziło religijnych Żydów i ponownie spowodowało wielkie zamieszanie. Znowu musiało wkro-

żyć wojsko. Gdy dowódca dowiedział się od Pawła, że posiada on obywatelstwo rzymskie, otoczył go szczególną ochroną.

Następnego dnia apostoł Paweł zostaje postawiony przed żydowską Radą Najwyższą. Po ostrej jak poprzednio dyskusji, w trosce o jego bezpieczeństwo, zostaje odstawiony do rzymskiego obozu wojskowego. Jednak gdy dowódca rzymski dowiaduje się o planowanym na niego zamachu, wydaje natychmiastowy rozkaz odesłania go pod eskortą 470 żołnierzy do Cezarei **7**, którą zarządzał rzymski namiestnik Feliks.

K rok 58-60 n.e.

Cezarea. Paweł w areszcie.
> *Dzieje Apostolskie 24-25*

Paweł był przez dwa lata uwięziony w Cezarei **7**. Żydzi wielokrotnie próbowali wnieść oskarżenie przeciwko niemu, ale bezskutecznie. Po upływie kadencji Feliks przekazał funkcję namiestnika swemu następcy, Festusowi, a Pawła – by przypodobać się Żydom – pozostawił w więzieniu. Korzystając z nowej sposobności, Żydzi poprosili nowego namiestnika, by ponownie postawił Pawła przed ich Radą. Chcąc tego uniknąć, Paweł odwołuje się do przysługującego mu prawa jako obywatela Rzymu, by być sądzonym przed samym cesarzem.

Zanim Paweł uda się do Rzymu **37**, ma możliwość, aby zarówno Festusowi, jak i królowi Herodowi Agryppie głosić o Jezusie Chrystusie. Również król Agryppa, podobnie jak Festus, dochodzi do przekonania, że Paweł jest niewinny i mógłby zostać zwolniony, gdyby nie odwołał się do cesarza.

L ok. 60 roku n.e.

Podróż Pawła do Rzymu. Areszt w Rzymie.
> *Dzieje Apostolskie 27 i 28*

Po wypłynięciu do Rzymu podczas żeglugi morskiej wzdłuż wybrzeża na szlaku Myra **21** – Knidos **24**, płynąc w kierunku Feniksu – przystani na Krecie **34**, nadającej się do przewidziania, okręt z Pawłem na pokładzie natrafia na wielki sztorm. Dochodzi do zatonięcia statku i przymusowego zatrzymania się na Malcie **36**. Po trzech miesiącach pobytu na tej wyspie apostoł Paweł jako więzień dociera ostatecznie do Rzymu **37**. Doznając tam pewnych przywilejów, zamieszkuje w wynajętym przez siebie mieszkaniu. Ma możliwość przyjmowania gości, nauczania i utrzymywania kontaktu z innymi współpracownikami jak również chrześcijanami z Grecji i Azji Mniejszej.

Co oznaczają dla mnie Zielone Świątki?



Życzymy
błogosławionych
Zielonych Świąt!

Pan Jezus Chrystus jest Synem Bożym, który stał się człowiekiem, aby nas zbawić. **To właśnie dzień Zielonych Świąt dał początek głoszeniu nowiny o umarłym i zmartwychwstałym Zbawicielu, Jezusie Chrystusie.** Od tego momentu aż do dziś miliony ludzi oddały swoje życie Panu Jezusowi!

Zbawienie i ratunek - przed czym?

Kto dopuszcza się karalnego czynu, musi liczyć się z karą. **Ale jak ta sprawa wygląda przed świętym Bogiem?** Apostoł Paweł napisał o tym Rzymianom w swoim liście: „*gdyż wszyscy zgrzeszyli i brak im chwały Bożej*” (Rzym. 3,23). Ten, kto stanie przed Bogiem, nie mając przebaczonych swoich grzechów, będzie już od Niego oddzielony na wieki.

Boża łaska i jej dar

“*Albowiem zapłatą za grzech jest śmierć, lecz darem łaski Bożej jest żywot wieczny w Chrystusie Jezusie, Panu naszym*” (Rzym. 6,23). Ten werset z Biblii podsumowuje wielki Boży plan ratunku: Bóg z miłości do nas posłał swego własnego Syna, Jezusa Chrystusa, aby na krzyżu Golgoty mógł ponieść karę za nas. Dlaczego? **Ponieważ Bóg chce, byśmy uwierzyli w Pana Jezusa i otrzymali życie wieczne!**

To jest jedyne w swoim rodzaju poselstwo ewangelii o Jezusie Chrystusie. Rodzi się

**Zbawienie
czyżby tak łatwo można je otrzymać?
TAK!**

Niektórym ludziom wydaje się to niedorzecznie łatwe i zbyt proste, by było prawdziwe. Ludzie wolą polegać na swoich dobrych uczynkach, na własnej religii dziedziczonej od pokoleń i na swoich teoriach. Ale jest tylko jeden,

Czytaj literaturę
chrześcijańską
i kalendarze
również on-line!



**Rozpowszechnianie
Literatury
Chrześcijańskiej**
ul. Bukowina 55
43-180 Orzesze · Polska
www.rlch.pl



GBV Dillenburg GmbH
Eiershäuser Straße 54
35713 Eschenburg · Germany
www.gbv-dillenburg.de
www.gbv-online.org

z Jerozolimy ... aż do krańców ziemi

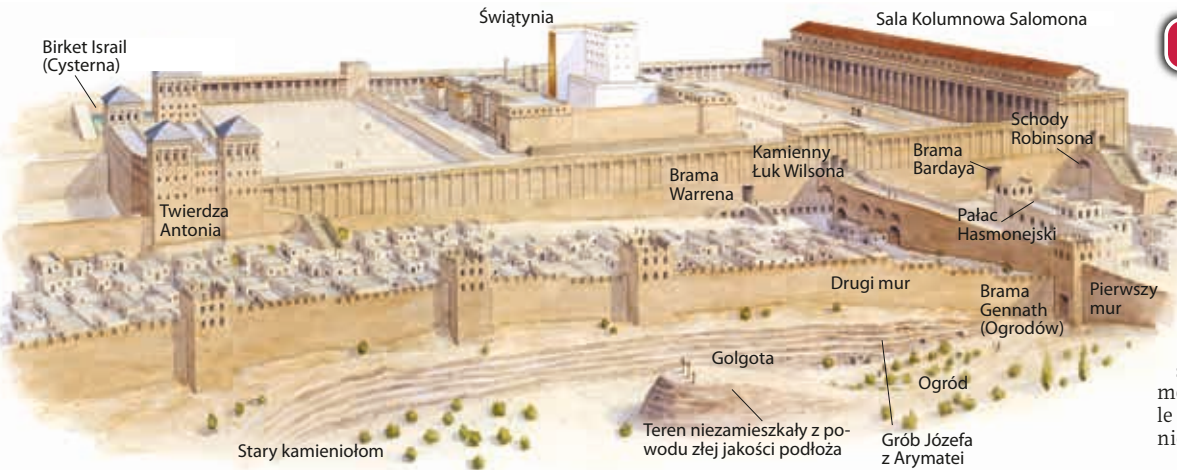
W czasie Świąt Wielkanocnych myśli się o cierpieniach i zmartwychwstaniu Jezusa Chrystusa. O tym opowiada folder wielkanocny.

Jakie jest historyczne podłoże dnia Zielonych Świąt - 50 dni po Wielkanocy?

Niniejszy folder przedstawia wydarzenia, poczynwszy od dnia Zielonych Świąt w roku 30 n.e. aż do roku 60 n.e. według relacji nowotestamentowej księgi Dziejów Apostolskich. Księga ta została napisana przez Łukasza, który jest też autorem jednej z Ewangelii. Łukasz był z zawodu lekarzem i bliskim współpracownikiem apostoła Pawła. Na podstawie zebranych relacji naocznych świadków opisał pod Bożym kierownictwem zarówno życie Jezusa Chrystusa, jak i pierwsze dziesięciolecie chrześcijaństwa. Sam również był świadkiem niektórych wydarzeń, towarzysząc Pawłowi w czasie jego podróży*. Relacja Łukasza pokazuje, jak w ciągu 30 lat – od Jerozolimy aż do Rzymu – rozchodziła się wiara w Jezusa przez potężne działanie Ducha Świętego. Choć od tamtego dnia Zielonych Świąt upłynęło już ponad 2000 lat, to ewangelia o Jezusie Chrystusie rozchodzi się po dziś dzień.

* Możemy to wywnioskować z narracji Łukasza piszącego w 1 os. l. mn.: Dz. Ap. (16,10-17; 20,5-21; 27,1-28). Łukasz towarzyszył Pawłowi w jego ostatniej podróży do Rzymu. Paweł wspomina o tym wiernym współpracowniku w trzech listach, które napisał będąc w Rzymie (Kolosan 4,14; Filemona 24; 2.Tymoteusza 4,11).

Odkryj wiarę w Jezusa Chrystusa!



Jerozolima (Świątynia Heroda) 3

Świątynia miała kształt trapezu i powierzchnię wynoszącą ok. 1380 m²; około 400 m na zachód i 300 m na północ. Do świątyni prowadziło 8 bram. Na północnym zachodzie znajdowała się twierdza Antonia. Obszar świątyni był miejscem mogącym pomieścić wiele tysięcy ludzi. Tutaj również zgromadzali się pierwsi

Efez 25

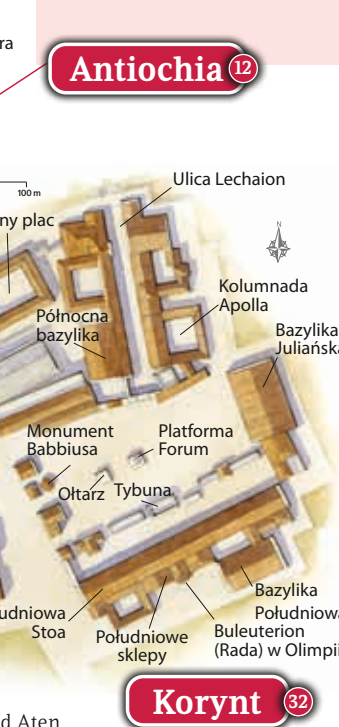
Ok. roku 60 n.e. Efez był jednym z największych miast Azji Mniejszej; tam znajdowała się świątynia Artemidy - obecnie jeden z siedmiu cudów świata. Apostoł zatrzymał się tam na krótko w czasie swojej drugiej podróży misyjnej (Dz. Ap. 18, 19), by rok później

przbyć tam ponownie i tym razem pozostać tam na dłużej (3 lata). Budynki na planie miasta według archeologów pochodzą z czasów apostoła Pawła.



Antiochia w Syrii – to miasto na północnym cyplu Morza Śródziemnego, około 30 km w głąb kraju na lewym brzegu rzeki Orontes. Miasto leżało na przecięciu licznych dróg handlowych, co sprzyjało jego szybkiemu rozwojowi. Tutaj działali Paweł i Barnaba - początkowo przez ponad rok, by udać się stamtąd w podróż misyjną. Miasto to położone na granicy dwóch płyt tektonicznych było często nawiedzane przez silne trzęsienia ziemi. Cała seria następujących po sobie wstrząsów w VI wieku doprowadziła niemalże do całkowitego jego zniszczenia.

Jest jeszcze inne miasto o nazwie **18** Antiochia. Znajduje się ono w Azji Mniejszej (Pizydii).



Rzym 37

Do cesarskiego miasta Rzym ewangelia dotarła przez chrześcijan żydowskiego pochodzenia. Zgromadzenie w Rzymie składało się z żydowskich i pogańskich chrześcijan. Paweł, będąc w Koryncie około 58 roku n.e. podyktował długi list do chrześcijan z Rzymu. A kiedy dotarł tam jako więzień około 60 roku n.e. został serdecznie przyjęty przez tamtejszych chrześcijan (Dz. Ap. 28,15). Pisząc z Rzymu – podczas swojego drugiego uwięzienia - do swojego młodego współpracownika, Tymoteusza, musiał wyznać: „W czasie mojej pierwszej obrony nikogo przy mnie nie było, wszyscy mnie opuścili” (2.Tym. 4,16). Plan miasta przedstawia zabudowania Rzymu pochodzące z czasów Pawła.

30 rok n.e. – 50 dni po Wielkanocy

Jerozolima. Dzień Zielonych Świąt. Zesłanie Ducha Świętego.

30 rok n.e.

Jerozolima. Głoszenie ewangelii o Jezusie Chrystusie.

31 rok n.e.

Szczepan, pierwszy męczennik. Pierwsze prześladowania chrześcijan. Głoszenie w Samarii.

46-49 rok n.e.

Pierwsza podróż misyjna Pawła

50 rok n.e.

Jerozolima. Wyjaśnienie sporu.

51-54 rok n.e.

Druga podróż misyjna Pawła

54-58 rok n.e.

Trzecia podróż misyjna Pawła

58 rok n.e.

Jerozolima. Aresztowanie Pawła.

58-60 rok n.e.

Cezarea. Paweł w areszcie.

60 roku n.e.

Podróż Pawła do Rzymu. Areszt w Rzymie.



... aż do krańców ziemi

30 rok n.e. – 50 dni po Wielkanocy

Jerozolima. Dzień Zielonych Świąt. Zesłanie Ducha Świętego.

> Biblia - Dzieje Apostolskie 2,1-13

Przez 40 dni zmartwychwstały Pan ukazywał się przy różnych okazjach swoim uczniom, rozmawiał z nimi i spożywał z nimi posiłki. Krótko przed odejściem do Boga, swojego Ojca, do nieba, zapowiedział im: „Weźmiecie moc Duch Świętego, kiedy zstąpi na was i będziecie mi świadkami w Jerozolimie **3** i w całej Judei, i w Samarii i aż po krańce ziemi”.

Pierwsza część tej zapowiedzi Pana Jezusa wypełnia się w dzień Zielonych Świąt, żydowskiego święta dziękczynnego za żniwa. Wielu żydowskich pielgrzymów udaje się wtedy do Jerozolimy, a uczniowie Jezusa gromadzą się na jednym miejscu. Być może są w tym samym budynku, w którym obchodzili z Panem ostatnią Paschę przed Jego śmiercią.

Nagle powstaje szum z nieba, jakby wiającego gwałtownego wiatru i napęlnia dom, w którym siedzieli. I ukazują im się języki jakby z ognia, które się rozdzielają i siadają na każdym z nich. Wszyscy zostają napęlnieni Duchem Świętym, mówiąc językami, których się przedtem nie uczyli.

Kim jest Duch Święty?

Duch Święty to nie tylko działanie, lecz osoba. Biblia mówi, że można Go zasmucić albo okłamać (Efezjan 4,30; Dz. Ap. 5,3). Jest On osobą Bóstwa i jest na równi z Bogiem Ojcem i Bogiem Synem (Jezus Chrystus).

Co czyni Duch Święty?

Przekonuje o grzechu, prowadząc do szczerego ich wyznania, prowadzi do wiary w Jezusa Chrystusa i sprawia nowe życie (Ew. Jana 3,5-7). Następnie – zgodnie z tym, co mówi Biblia – daruje pełną radość przekonanie, że jest się dzieckiem Bożym.

30 rok n.e.

Jerozolima. Głoszenie ewangelii o Jezusie Chrystusie.

> Dzieje Apostolskie 2, 14-5,42

Jerozolima jest świadkiem tego niezwykłego wydarzenia. Gromadzi się tłum; Żydzi z przeróżnych obszarów Morza Śródziemnego: z Kapadocji **13**, Frygii **22**, Pamfilii **17**, Egiptu **2**, Libii **1** są zupełnie zaskoczeni, słysząc uczniów Jezusa mówiących w ich językach. Piotr wygłasza swoją pierwszą mowę, wyjaśnia, co się stało: Duch Święty zstąpił na ziemię, by zamieszkać w każdym, kto wierzy w Jezusa Chrystusa.

Następnie Piotr w kolejnych swoich kazaniach dowodzi, że Jezus jest Synem Bożym i obiecany przez Boga Zbawicielem. Apostołowie z odwagą świadczą o tym, że Jezus powstał z martwych. Coraz więcej Żydów w Jerozolimie przyjmuje wiarę w Jezusa: wyznają oni swoje grzechy i pokutują.

Chcąc należycie zabezpieczyć potrzeby wdów w zborze, dokonano wyboru siedmiu mężów, którzy mieli się tym zajmować – wśród nich jest Szczepan (Dz. Ap. 6,1-6).

31 rok n.e.

Szczepan, pierwszy męczennik. Pierwsze prześladowania chrześcijan. Głoszenie w Samarii.

Sprzeciw wobec uczniów Jezusa narasta. Apostołom zakazano przemawiać, czemu się sprzeciwili, przedkładając posłuszeństwo Bogu nad posłuszeństwo ludziom. Jednak wiara w Jezusa rozchodzi się coraz bardziej. Nie podoba się to przywódcom żydowskim, którzy sięgają po ostateczny środek, jakim jest przemoc. Szczepana, który nawołuje do nawrócenia, oskarżają o bluźnierstwo przeciwko Bogu i zabijają poprzez ukamienowanie. Wraz z pierwszą śmiercią męczeńską następuje wielkie, pierwsze prześladowanie chrześcijan w Jerozolimie: wyznawcy Jezusa opuszczają więc miasto i udają się do Judei i Samarii **8**.

Filip głosi ewangelię o Jezusie Chrystusie najpierw w Samarii, następnie Bóg kieruje go na południe w okolice Gazy **4**. Tam pewnemu bogobojnemu dostojnikowi królewskiemu z Etiopii wyjaśnia ewangelię: pierwszy poganin przyjmuje wiarę w Jezusa Chrystusa i zostaje ochrzczony. Po tym wydarzeniu Filip wykonuje nadal swoją służbę – sięga ona aż do Cezarei **7**.

36 rok n.e.

Prześladowania chrześcijan. Droga do Damaszku: Jezus z nieba ukazuje się Saulowi.

> Dzieje Apostolskie 9,1-31

Do przeciwników wiary w Jezusa Chrystusa należy też uczony w Piśmie, Saul z Tarsu **14**. Mając wszelkie upoważnienia od arcykapłana w Jerozolimie, udaje się do synagogi w Damaszku **10**, by uzyskać tam pozwolenie na uwięzienie kolejnych wyznawców Jezusa. W drodze pod Damaszkiem zostaje olśniony światłością z nieba, która powala go na ziemię. „Saulu, Saulu, czemu mnie prześladujesz?” - pyta go głos. „Kto jesteś, Panie?” - chce dowiedzieć się Saul. - „Ja jestem Jezus, którego ty prześladujesz” - słyszy. To zdarzenie czyni z prześladowcy chrześcijan - Saula, najgorliwszego ewangelistę - Pawła.